

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

Tweede zondag door het jaar

Eerste Boek Samuël 3, 3b-10.19 • Psalm 40 • Eerste Brief aan de Korintiërs 6, 13c-15a.17-20 • Johannes 1, 35-42

Slapen bij de godslamp

DORRE tijden waren het in Israël, omstreeks 1100 vóór onze tijdrekening. Tot vóór kort waren de leiders van het jonge land rechters. Maar deze gezagsvorm ging teloor. Er is meer nodig dan een rechter om een volk op te bouwen, maar nu is er een gezagsvacuüm. Er zijn zelfs geen profeten meer, mensen die de geschiedenis lezen en ontcijferen hoe God er ondergronds aan het werk is. Dorre tijden dus.

Binnenkerkelijk draait het nog een beetje, maar de scharnieren schuren. Eli is de oude hogepriester. Blind. Uitgerangeerd zit hij 's avonds op een stoel bij de kerkdeur. Ja, er is nog een misdienaartje, een kind haast nog, in opleiding voor priester. Samuël, heet hij. Zijn naam betekent 'God heeft gehoord', maar dat wist Samuël nog niet en Eli evenmin. Sam slaapt in de tempel bij de godslamp. Slapen bij een godslamp is niet zonder risico, maar dat wist nog niemand.

Er klinkt een stem van bij de godslamp: „Samuël.” De misdienaar springt op en holt naar de oude Eli: „Wat wil je?” Eli zegt: „Ik heb je niet geroepen, ga maar slapen. Ik, oude Eli, houd de wacht bij een verloren zaak tot ik erbij val.”

Vreemd toch dat Samuël Gods roep verwacht met die van Eli. Maar hoe had hij anders Gods Stem kunnen horen dan via mensen? Samuël gaat slapen. De stem is er weer. „Samuël.” Tot driemaal toe. En telkens holt Sam naar de oude Eli: „Riep je me?”

Roeping is niet één maal. Roeping keert telkens terug: „Ik kan dit niet uit mijn hoofd/hart zetten. Dit werk lijkt me een grote nood vandaag. Anderen vinden van niet. Ik vind van wel. En toch voel ik me tot niets verplicht. Alleen komt het telkens terug. „I have a work to do”, zei Newman, „ik heb werk te doen, maar voel me tot niets verplicht.” Dat is roeping. God spreekt door mensen om ons vrij te laten.

Na de derde roep van de Stem gaan Eli's blinde ogen open. Hij zegt tot Samuël: „Het is de Heer, die roept. Kleine Sam, antwoord de volgende keer: 'Spreek maar Heer, Samuël luistert'.” En dat antwoordt Sam de vierde keer. En de Stem vertelt over nieuwe plannen met het volk. En of Samuël zijn profeet wil zijn om het leven van mensen en van de wereldgeschiedenis te ontcijferen en dieptezicht aan te bieden. Hoe de Hoop werkzaam is, ook in depressies. „Slaap nog even, Samuël, straks begint het. Maar, tot niets verplicht.”

En Samuël slaapt (zoals de boer in Marcus 4, 26 die zijn werk gedaan heeft en wacht op de vruchtbare nacht). En 's ochtends staat hij op en voor het eerst opent hij zelf de deur van de stokoude tempel. Trekken en sleuren. Oude Eli ziet hem en voor het eerst zegt hij tot Samuël: „Mijn zoon.” En zo geeft hij het verhaal door. Samuël vertelt wat de Heer zei. En zo start het avontuur. Samuël wordt profeet en zal een brug zijn in de geschiedenis van zijn volk. Hij zal het tijdperk van de rechters verbinden met het tijdperk van de koningen.

Het lijkt voor vandaag geschreven. Onze kerkdeur sleept een beetje. Ook nu roept de Heer: „Wil jij mijn profeet of profetes zijn vandaag? En het verhaal van mensenlevens lezen, om met hen te zien waar God roept? Wil je sober leven, niet gebonden aan rijkdom, om veel te delen met de armsten en de mislukten van het welvaartssysteem? Woon je in een huis, waar geen arme beschaamd moet zijn om binnen te komen? Wil je gehoorzaam in het leven staan? Vrij tegenover de bazige stemmen die de kreun van armen overdonderen? Wil je ouder zijn van mijn kinderen, wezen van deze tijd? En moeder en vader van andere moeders en vaders, zodat ze volop Moeder en Vader kunnen worden?”

We hebben vandaag christenen nodig, die verantwoordelijkheid opnemen als vrijwilliger, als pastoraal werkenden en als parochieassistenten. We hebben ook *full-time* en *full-life* diakens, priesters en religieuzen nodig. Om al die andere herders te ondersteunen en te in-spireren, zodat ze hun Werk kunnen doen. Ook ongehuwden, niet ontgoocheld in de liefde, maar in een andere gestalte van de liefde. Gespreid en verdeeld, maar *une vraie histoire d'amour*, een heuse liefdesgeschiedenis. Makkelijk is het niet. Boeiend wel, leven met mensen delen en Gods verhaal ontcijferen in ziekte en gezondheid, in armoede en rijkdom. En in hechte vriendschap.

Er is één voorafgaande voorwaarde, net zoals bij Samuël: durven slapen bij de godslamp in je stille parochiekerk, in een abdij. Maar, slapen bij de godslamp is riskant. Geen mens kan instaan voor de gevolgen. De Grote Herder doet dat wel. *Himself*.

KRIS DEPOORTERE

TWEEDE ZONDAG DOOR HET JAAR
18 januari 2009

Eerste lezing *Eerste Boek Samuël 3, 3b-10.19*

De lamp van God was nog niet gedoofd en Samuël lag te slapen in het heiligdom van de Heer waar de ark van God stond. Toen riep de Heer: „Samuël!” Samuël antwoordde: „Hier ben ik.” Hij liep haastig naar Eli en zei: „Hier ben ik. U hebt mij toch geroepen?” Maar Eli antwoordde: „Ik heb niet geroepen; ga maar weer slapen.”

Toen riep de Heer opnieuw: „Samuël!” Samuël stond op, ging naar Eli en zei: „Hier ben ik. U hebt mij toch geroepen?” Eli antwoordde: „Ik heb niet geroepen, mijn jongen; ga maar weer slapen.”

Samuël kende de Heer nog niet: een woord van de Heer was hem nog nooit geopenbaard.

En weer riep de Heer Samuël, nu voor de derde maal. Samuël stond op, ging naar Eli en zei: „Hier ben ik. U hebt mij toch geroepen?” Toen begreep Eli dat het de Heer was die de jongen riep. En hij zei tot Samuël: „Ga slapen, en mocht Hij je roepen, dan moet je zeggen: ‘Spreek, Heer, uw dienaar luistert’.” Samuël ging dus weer op zijn gewone plaats slapen.

Toen kwam de Heer bij hem staan en riep evenals de vorige malen: „Samuël, Samuël!” En Samuël antwoordde: „Spreek, uw dienaar luistert!” Samuël groeide op; de Heer was met hem en liet niet een van zijn woorden onvervuld.

Tweede lezing *Eerste Brief aan de Korintiërs 6, 13c-15a.17-20*

Broeders en zusters,

Het lichaam is er niet voor de ontucht maar voor de Heer, en de Heer voor het lichaam. God heeft niet alleen de Heer opgewekt uit de dood, Hij zal ook ons doen opstaan door zijn kracht.

Gij weet toch dat uw lichamen ledematen zijn van Christus? Maar wie zich met de Heer verenigt, is met Hem één geest. Elke andere zonde die een mens bedrijft, gaat buiten het lichaam om, maar de ontuchtige zondigt tegen zijn eigen lichaam.

Gij weet het: uw lichaam is een tempel van de heilige Geest die in u woont, die gij van God hebt ontvangen. Gij zijt niet van uzelf. Gij zijt gekocht en de prijs is betaald. Eert dan God met uw lichaam.

Evangelie *Johannes 1, 35-42*

In die tijd stond Johannes daar, met twee van zijn leerlingen. Hij richtte het oog op Jezus die voorbijging en sprak: „Zie het Lam Gods.” De twee leerlingen hoorden hem dat zeggen en gingen Jezus achterna. Jezus keerde zich om en toen Hij zag dat zij Hem volgden, vroeg Hij hun: „Wat verlangt gij?” Ze zeiden tot Hem: „Rabbi (vertaald betekent dit Meester) waar houdt Gij U op?” Hij zei hun: „Gaat mee om het te zien.” Daarop gingen zij mee en zagen waar Hij zich ophield. Die dag bleven zij bij Hem. Het was ongeveer het tiende uur.

Andreas, de broer van Simon Petrus, was een van die twee die het gezegde van Johannes hadden gehoord en Jezus achterna waren gegaan. De eerste die hij ontmoette, was zijn broer Simon tot wie hij zei: „Wij hebben de Messias (dat vertaald betekent de Gezalfde) gevonden.” En hij bracht hem bij Jezus. Jezus zag hem aan en zei: „Gij zijt Simon, de zoon van Johannes; gij zult Kefas genoemd worden, dat betekent: Rots.”